

Hy Vọng Trong Đấng Christ - Phần 1

Hy Vọng Trong Đấng Christ
bởi Derek Prince

Bạn có rùng mình khi nghe nhắc đến từ “chết” không? Phản ứng đầu tiên của bạn có phải là muốn ngừng đọc không? Nếu đúng như vậy, đó chính là dấu hiệu rõ ràng cho thấy bạn, đặc biệt, cần mở lòng mình ra với sứ điệp này. Trong nền văn hóa hiện đại ngày nay, có một nỗ lực âm thầm nhằm loại bỏ bất cứ điều gì có thể gây khó chịu hoặc đau đớn khỏi khái niệm về cái chết. Chúng ta không còn gọi là nghĩa trang nữa, mà thay vào đó dùng những cụm từ như “vườn tường niệm”. Và khi thi thể của người đã khuất được đưa ra để mọi người viếng trước khi chôn cất, mọi biện pháp được thực hiện để giảm thiểu tối đa những thay đổi do cái chết gây ra.

Tuy nhiên, tôi tin rằng điều quan trọng là chúng ta không được phép quên một sự thật đơn giản, khách quan và không thay đổi: sự chết là có thật và nó không dễ chịu. Nó đau đớn và tàn nhẫn. Bất cứ quan điểm nào về cuộc sống mà không thể chấp nhận sự thật này đều là lừa dối và phi

thực tế. Bất cứ triết lý hay tôn giáo nào không có câu trả lời cứu chuộc cho thực tế khắc nghiệt của sự chết đều không đủ để đáp ứng nhu cầu của nhân loại. Điều làm cho đức tin Cơ Đốc khác biệt với mọi tôn giáo và triết lý khác chính là đức tin ấy có một câu trả lời tích cực cho sự chết đã được chứng nghiệm.

Khi y học hiện đại đối diện với một vấn đề về thể chất, nó tìm cách đưa ra ba nhận định: chẩn đoán, dự đoán và phương pháp chữa trị. Chẩn đoán cho biết nguyên nhân; dự đoán dự báo tiến trình mà căn bệnh sẽ diễn ra; và phương pháp chữa trị, dĩ nhiên, là giải pháp cho căn bệnh đó.

Khi chúng ta đối diện với chủ đề về sự chết, Kinh Thánh ban cho chúng ta cả ba điều này. Sự chẩn đoán được trình bày một cách rất đơn giản trong Lời Chúa:

“Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi đã vào trong thế gian, và bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã lan tràn đến mọi người vì mọi người đều đã phạm tội.” (Rô-ma 5:12)

Vì vậy, sự chết đã đến qua tội lỗi. Nếu không có tội lỗi, thì cũng sẽ không có sự chết. Nhưng bởi vì mọi người đều đã phạm tội, nên sự chết đã đến cho tất cả mọi người.

Như một lời dự đoán, Kinh Thánh cho biết sự chết xảy ra qua ba giai đoạn liên tiếp. Giai đoạn đầu tiên là sự chết

thuộc linh. Đức Chúa Trời đã phán với A-đam khi Ngài cảnh báo ông về cây biết điều thiện và điều ác:

**“Nhưng về trái của cây biết điều thiện và điều ác thì con không được ăn, vì ngày nào con ăn trái cây đó, chắc chắn con sẽ chết.”
(Sáng Thế 2:17)**

Đức Chúa Trời đã phán với A-đam: “ngày nào con ăn trái cây đó, chắc chắn con sẽ chết.” Theo cách chúng ta hiểu về sự chết, A-đam còn sống thêm hơn 900 năm nữa. Nhưng ngay trong ngày ông phạm tội, ông đã bị tách khỏi, hay xa cách khỏi, sự sống với Đức Chúa Trời. Chính trong khoảnh khắc đó, ông đã chết về mặt thuộc linh. Trong Ê-phê-sô 2:1, Phao-lô nhắc các tín hữu tại Ê-phê-sô về tình trạng thuộc linh của họ trước khi họ biết Đấng Christ:

“Anh em đã chết vì những vi phạm và tội lỗi của mình.” (VIE2010)

Phao-lô không nói về sự chết thể xác, mà là sự chết thuộc linh—sự xa cách khỏi Đức Chúa Trời. Khi tâm linh của con người bị tội lỗi cắt đứt khỏi Đức Chúa Trời, thì sự sống thể xác của người ấy giống như một cục pin không thể sạc lại. Nó vẫn tiếp tục hoạt động trong một thời gian, nhưng cuối cùng rồi cũng sẽ cạn kiệt.

Giai đoạn thứ hai là sự chết về thể xác. Đây chính là điều mà chúng ta thường gọi là “chết”—sự tách rời của linh hồn khỏi thân thể. Có một kết quả rõ ràng thể hiện trên thân thể: nó bắt đầu phân hủy. Nhưng tình trạng của linh hồn thì không thay đổi.

Giai đoạn thứ ba là điều mà Kinh Thánh gọi là “sự chết thứ hai.” Đây là điều chỉ được biết đến qua sự mặc khải của Lời Chúa:

Rồi Sự chết và Âm phủ bị ném xuống hồ lửa. Hồ lửa là sự chết thứ hai. Người nào không được ghi tên vào sách sự sống thì bị ném xuống hồ lửa. (Khải Huyền 20:14–15)

Khi chúng ta suy ngẫm về bức tranh này, chúng ta nhận thấy hai yếu tố quan trọng. Thứ nhất, sự chết thứ hai là vĩnh viễn bị đuổi ra khỏi sự hiện diện của Đức Chúa Trời, đời đời và không thể thay đổi. Từ sự chết thứ hai, không có con đường quay trở lại. Thứ hai, đây không phải là sự chấm dứt ý thức, vì ý thức không bao giờ chấm dứt. Bàn ghế con người vẫn còn ý thức cả trong đời này lẫn đời sau. Chúng ta không bao giờ có thể thoát khỏi ý thức của chính mình.

Phương thuốc chống lại sự chết, dĩ nhiên, chính là Chúa Giê-xu—Đấng đã đến để đáp trả cho cái chết của chúng ta do Sa-tan gây ra. Ngài đã làm điều đó bằng cách gánh lấy sự chết của chúng ta trên chính mình, trả thay hình phạt cho chúng ta. Nhờ vậy, Ngài đã giải phóng chúng ta khỏi nỗi sợ hãi sự chết.

Giăng 10 nói rằng Sa-tan là kẻ trộm đã đến để cướp đoạt. Nhưng Chúa Giê-xu phán: “Ta đã đến để cho họ được sự sống, và được sự sống dư dật.” Như vậy, Chúa Giê-xu đã phục hồi cơ nghiệp cho chúng ta. Trong mối quan hệ với Chúa Giê-xu, chúng ta trở nên đẹp lòng và được chấp nhận trước mặt Đức Chúa Trời. Sự kết án không còn nữa. Sự sợ hãi cũng không còn. Chúng ta có thể cùng với sứ đồ Giăng mà nói rằng: “bóng tối đã tan rồi và ánh sáng thật đang chiếu sáng” (I Giăng 2:8).

Làm Thế Nào Ngài Đã Làm Được Điều Đó?

Toàn bộ sự mặc khải của Kinh Thánh tập trung vào sự chuộc tội—cái chết hy sinh của Chúa Giê-xu trên thập tự giá và sự phục sinh vinh quang của Ngài. Sự chuộc tội phục hồi người có tội và đưa họ ân huệ của Đức Chúa Trời. Đó là sự hòa giải và hiệp nhất trọn vẹn.

Một hình ảnh sinh động minh họa vị trí của sự chuộc tội trong toàn bộ sứ điệp của Phúc Âm là hình bánh xe. Trong một bánh xe thông thường, có ba phần: vòng ngoài, các nan hoa và trục bánh xe. Trong hình ảnh này, vòng ngoài tượng trưng cho sự cung ứng trọn vẹn của Đức Chúa Trời cho mọi lĩnh vực trong đời sống chúng ta—thuộc linh, thể chất và vật chất, cho cả đời này lẫn đời đời. Sự cung ứng toàn diện của Đức Chúa Trời qua Phúc Âm giống như vòng tròn hoàn chỉnh của bánh xe ấy. Nó bao phủ tất cả.

Những nan hoa nâng đỡ vành ngoài của bánh xe chính là những phương cách mà Đức Chúa Trời ban sự cung ứng. Một nan hoa là sự tha thứ, đem lại cho chúng ta sự bình an; một nan hoa khác là sự chữa lành, đem lại cho chúng ta sức khỏe; một nan hoa nữa là sự giải cứu, đem lại cho chúng ta sự tự do; và một nan hoa khác là sự nên thánh, đem lại cho chúng ta sự thánh khiết. Như vậy, các nan hoa nâng đỡ vành ngoài, tức là sự cung ứng của Đức Chúa Trời.

Trục bánh xe—chính là trung tâm—chính là sự chuộc tội. Các nan hoa dựa vào trục bánh xe. Nếu không có trục, các nan hoa không có gì để nâng đỡ. Hơn nữa, chính qua trục bánh xe mà sức mạnh vận hành làm quay bánh xe được truyền đến. Chính trục của sự chuộc tội là nền tảng cho mọi điều khác—và cũng chính qua đó mà quyền năng cho đời sống Cơ Đốc được ban cho. Hê-bơ-rơ 2:9 giải thích điều này rõ ràng hơn:

Nhưng chúng ta thấy Đức Chúa Giê-xu, Đấng bị đặt thấp hơn các thiên sứ trong một thời gian ngắn, bây giờ được đội mão triều vinh quang và tôn trọng vì sự chết mà Ngài đã chịu, để nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, Ngài đã nếm sự chết vì mọi người.

Hãy chú ý đến cụm từ cuối cùng này: “Để nhờ ân điển của Đức Chúa Trời, Ngài [Chúa Giê-xu] đã nếm sự chết vì mọi người.” Ngài đã nếm trải sự chết của chúng ta; Ngài đã thay thế chỗ của chúng ta. Điều lẽ ra phải đến với chúng ta thì lại giáng trên Ngài. Điều này cũng được khẳng định lại trong Ê-sai 53:6:

Tất cả chúng ta đều như chiên đi lạc, ai theo đường nấy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của tất cả chúng ta đều chất trên Người.

Từ được dịch là “tội lỗi” cũng mang ý nghĩa là “sự phản loạn.” Sự phản loạn của cả nhân loại được tóm gọn trong cụm từ đó. Mỗi người trong chúng ta đều đi theo con đường riêng của mình. Nhưng khi Chúa Giê-xu treo trên thập tự giá, tất cả sự phản loạn của chúng ta đã được đặt trên Ngài. Và rồi, trên Ngài khi Ngài chịu treo ở đó, mọi hậu quả xấu xa của sự phản loạn đều giáng xuống: bệnh tật, bị khước từ, đau đớn, thống khổ, và cuối cùng là sự chết. Nhưng Ngài không chết cho chính mình; Ngài đã chết thay cho chúng ta. Ngài đã nếm trải sự chết thay cho chúng ta.

Sự Sống Lại

Sự kiện vĩ đại nhất trong toàn bộ lịch sử chính là sự phục sinh của Chúa Giê-xu Christ. Đây là trọng tâm của sứ điệp Cơ Đốc. Nếu không có sự phục sinh thì không có sứ điệp Cơ Đốc. Mọi điều đều xoay quanh sự chết và sự phục sinh của Chúa Giê-xu Christ.

Phúc Âm của Chúa Giê-xu Christ bao gồm ba sự kiện lịch sử đơn giản—những sự kiện đã thực sự xảy ra trong lịch sử loài người và được nhiều nhân chứng đáng tin cậy xác nhận. Trong I Cô-rinh-tô 15:1–4, Phao-lô khẳng định chính mình là một trong những nhân chứng đáng tin cậy đó.

Thưa anh em, tôi muốn nhắc lại cho anh em Tin Lành tôi đã rao giảng và anh em đã tiếp nhận, cũng như đang đứng vững trong đó. Nhờ Tin Lành ấy, anh em được cứu rỗi nếu anh em giữ vững điều tôi đã rao giảng; bằng không, anh em có tin cũng vô ích. Tôi đã

truyền lại cho anh em điều quan trọng nhất mà tôi đã nhận lãnh, ấy là Đấng Christ chịu chết vì tội lỗi chúng ta theo lời Kinh Thánh. Ngài đã bị chôn; đến ngày thứ ba, Ngài đã sống lại theo lời Kinh Thánh.

Phao-lô trình bày cho chúng ta Tin Lành mà ông đã rao giảng: đó là Tin Lành cần phải tin nhận để được sự cứu rỗi. Trước hết, Tin Lành này tập trung vào chính con người của Đấng Christ. Thứ hai, nó tập trung vào ba sự kiện lịch sử vĩ đại liên quan đến Chúa Giê-xu Christ: Ngài đã chết, đã bị chôn, và đã sống lại vào ngày thứ ba.

Hãy ghi khắc những sự thật đó vào lòng bạn. Phao-lô nói: “Đây là những lẽ thật mà nhờ đó, anh em được cứu rỗi, bằng không, anh em có tin cũng vô ích.” Phao-lô muốn nói rằng, nếu bất cứ lúc nào họ rời xa những lẽ thật căn bản này để chạy theo các lý thuyết tôn giáo, ảo tưởng hay những kinh nghiệm chủ quan nào đó, thì đức tin của họ sẽ trở nên vô ích. Điều này cũng đúng với bạn và tôi.

Phao-lô đưa ra hai sự xác nhận cho những sự kiện lịch sử này. Thứ nhất, chúng được chứng thực bởi các Kinh Thánh tiên tri trong Cựu Ước. Thứ hai, chúng được xác nhận bởi lời chứng của nhiều nhân chứng đáng tin cậy.

Sự xác nhận chủ yếu cho những sự kiện này chính là các lời Kinh Thánh tiên tri trong Cựu Ước. Tân Ước liên tục nhấn mạnh rằng các lời Kinh Thánh tiên tri trong Cựu Ước phải được ứng nghiệm—không một lời nào có thể thất bại. Chủ đề này được đan xen xuyên suốt toàn bộ Tân Ước—cả trong đời sống của chính Chúa Giê-xu lẫn trong những hoạt động tiếp theo của các sứ đồ Ngài và Hội Thánh đầu tiên.

Không những sự sống lại đã được tiên báo trong Cựu Ước, mà chính Chúa Giê-xu cũng đã rõ ràng tiên báo về sự sống lại của Ngài, vì Ngài thông hiểu các Kinh Thánh của các tiên tri trong Cựu Ước.

Nguồn xác nhận thứ hai là lời chứng của nhiều nhân chứng đáng tin cậy, những người đã nhìn thấy Chúa Giê-xu và có sự thông công với Ngài sau khi Ngài sống lại từ cõi chết.

Vì vậy, chúng ta có ba sự kiện: Đấng Christ đã chết, Ngài đã bị chôn, và Ngài đã sống lại. Và chúng ta có hai nguồn xác nhận: Kinh Thánh tiên tri của Cựu Ước và lời chứng của nhiều nhân chứng đáng tin cậy.

Xin cho phép tôi bổ sung năm chi tiết hỗ trợ liên quan đến sự phục sinh để khẳng định tính xác thực của sự kiện này:

- Điều đó đã được xác nhận bởi một số lượng nhân chứng đáng tin cậy lớn hơn nhiều so với số lượng cần

thiết để xác lập một sự kiện theo luật pháp.

- Điều đó đã tạo ra một sự thay đổi sâu sắc và vĩnh viễn nơi những người chứng kiến, mà không có lời giải thích nào khác thỏa đáng.
- Việc giữ vững lời chứng của mình đã khiến nhiều nhân chứng này phải trả giá bằng chính mạng sống. Họ không có bất cứ lợi ích vật chất nào từ điều đó.
- Điều đó đã tạo ra một sự thay đổi căn bản trong tiến trình lịch sử. Lịch sử sẽ không bao giờ còn như trước nữa, và không có lời giải thích nào khác thỏa đáng cho sự thay đổi đó.

- Đấng Christ phục sinh vẫn tiếp tục bày tỏ chính Ngài là Đấng sống cho vô số triệu người—trong đó có cả tôi.

Một đêm nọ vào năm 1941, khi đang phục vụ trong quân đội Anh, tôi đã có một sự mặc khải trực tiếp và cá nhân về Chúa Giê-xu. Tôi không phải là người quá sùng đạo. Tôi cũng không phải là người đang tìm kiếm điều gì đó đặc biệt, huyền ảo hay ngoài lề. Lúc đó, tâm lý của tôi hoàn toàn bình thường, không có gì khác lạ. Nhưng Chúa Giê-xu đã bày tỏ chính Ngài cho tôi một cách chân thật và cá nhân đến nỗi, từ ngày ấy cho đến nay, tôi không thể nghi ngờ việc Ngài đang sống. Sự hy sinh của Ngài trên thập tự giá—và sự phục sinh sau đó của Ngài—đã ban cho tôi phương được để chiến thắng sự chết. Và điều đó cũng có thể dành cho bạn.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L062-100-VIE

Cập nhật lần cuối: 03 Oct 2026

Trang web: [Derekprince.com/vi/resources](https://derekprince.com/vi/resources)

"Cầu nguyện 'Nước Cha đến' có nghĩa là cam kết đồng hành với mọi điều liên quan đến sự đến của vương quốc."

Derek Prince

[Derekprince.com/vi/resources](https://derekprince.com/vi/resources)